

Turen går til Nepal

Gennem den frivillige organisation EWH, og med støtte fra DMTS, var Alexander og Anders udstationeret på ressourcesvage hospitaler i Mongoliet og Nepal. I to artikler deler de deres oplevelser og refleksioner. Her følger vi med Anders til Nepal.

Af Anders
Stevnhoved Olsen.
Ingeniørstuderende
- DTU

Vi satte kursen mod Nepal, så snart vi havde afsluttet det indledende kursus i medicoteknisk instrumentering. I hovedstaden Katmandu lagde vi ud med et ottedages ophold, hvor vi blev undervist i kultur og sprog. Derefter rejste vi, i små hold på to eller tre personer, til vores tildelte hospitaler. Sammen med min nepalesiske hospitalsmakker, Lokendra, fik jeg faktisk tildelt to hospitaler i byerne Damauli og Bandipur.

To rejser

- Til dagligt læser Alexander og Anders medicin og teknologi på DTU.
- Seks uger henover sommeren 2018 var de udsendt med den frivillige organisation Engineering World Health (EWH) til udsatte hospitaler i henholdsvis Mongoliet og Nepal.
- Arbejdet går ud på at hjælpe lokalt ved at vedligeholde, reparere og undervise i korrekt brug af medicinsk udstyr.
- Rejserne bød på mange udfordringer, både teknisk, sprogligt og kulturelt. Men erfaringsudvekslingen har været gavnlig. Både for de lokale hospitalers teknikere og ingeniører - og for de studerende selv.

Min nepalesiske makker Lokendra og jeg med afskedsgaver fra personalet ved Damauli Hospital. Billedet er taget ved siden af to infusionspumper, som vi brugte meget tid på at undervise personalet i.

Her er jeg i fuld gang med at skille en oxygenkoncentrator ad for at finde grunden til, at den slog fra af sig selv efter et halvt minut.

Hospitalet havde fået doneret en ny respirator, men ingen vidste, hvordan den virkede. Vi installerede og testede apparatet - og underviste en læge i, hvordan det bruges.

Vi var dog i forvejen orienteret om, at vi skulle fokusere vores arbejde på det større hospital i Damauli. Byen ligger ved hovedvejen mellem de to største byer i Nepal. Og selv om den har et par hundrede tusinde indbyggere, kan jeg med stor sikkerhed sige, at jeg med mine 189 centimeter var den højeste i byen. Dette, kombineret med min lysere hud, betød, at mange børn hver dag fulgte efter os og sagde »hello« og »how are you«. Hvilket de tydeligvis var stolte af at have lært i skolen.

Mærkbar monsun

Klimaet i Nepal er utroligt varieret. Landet er inddelt fra nord til syd i tre områder: Himalaya, Hilly area og Terai. Terai er lavtliggende og fladt med meget høje temperaturer og høj fugtighed under monsunsæsonen. Det var netop monsun, da vi var der, og det kunne mærkes. Pludselige og kraftige regnskyl opstod flere gange dagligt. Damauli ligger på grænsen mellem det

bakkede område og Terai, hvilket gav dagtemperaturer på 35 grader. Samtidig var fugtigheden så høj, at vi sjældent vovede os udenfor - udover de daglige ture mellem hjem og hospital. På grund af hospitalets dresscode blev vi nødt til

at bære lange bukser, hvilket ikke gjorde det nemmere at udholde heden. Lokendra og jeg blev indlogeret hos en medarbejder, som tilfældigvis også var nøglebærer på hospitalet. Dette betød, at vi hurtigt kunne få adgang til et arbejds-

We bring dialysis home

Your partner in home dialysis solutions

Besøg os på **stand 28** på DMTS Landsmøde

**FRESENIUS
MEDICAL CARE**

Fresenius Medical Care Danmark A/S · Oldenburg Allé 1, 2630 Taastrup · T 43 22 61 00 / www.fmc-ag.dk

Lokendra og jeg reparerer en autoklave (trykkoger til sterilisering) i fødeafdelingen. Den var i så dårlig stand, at vi måtte lodde kablerne til - samt råde personalet til at anskaffe en ny.

rum - og til den famøse »udstysrgrav-plads«, hvor medicoteknisk udstyr bliver smidt hen, når det er ødelagt. Eller når personalet ikke lige ved, hvordan det skal bruges ...

Så allerede fra første dag havde vi kontakt til personalet og udstyr i hænderne. Så let gik det slet ikke for andre udsendte, som i højere grad måtte kæmpe for at vinde tillid fra de lokale hospitalsarbejdere.

To infusionspumper var blevet doneret til hospitalet, men var ikke i brug. Vi brugte derfor en del tid på at installere pumperne og undervise personalet i brugen af dem.

Når strømmen går

Hospitalet havde ingen tilknyttede teknikere, så der var ingen til at overvåge og bedømme vores arbejde. Vi stod derfor alene med ansvaret for at reparere alt det udstyr, der var gået i stykker, siden EWH havde udsendt folk til hospitalet året før. Moderne medicinsk teknologi er et særsyn i Nepal, og det samme gælder undervisning i, hvordan udstyret bruges. Derfor ender doneret udstyr ofte på depotet. Og på grund af den svigtende strømforsyning er hospitalet afhængig af at kunne fungere uden strøm.

I håbet om, at det kan redde liv i fremtiden, gjorde vi det til en prioritet at undervise sygeplejersker i brugen af infusionspumper og respiratorer, der begge har indbygget batteri, som kan tage over, når strømmen går.

Min nepalesiske makker

At have en nepalesisk makker havde klart sine fordele. Engelskniveauet i befolkningen uden for storbyerne er meget lavt, hvilket også var grunden til, at vi fra begyndelsen blev undervist i nepalesisk.

Med Lokendra var det ingen sag at få kontakt til de rette folk, når vi skulle bruge dem. Det betød dog også, at jeg hurtigt glemte de nepalesiske sprogkundskaber, jeg havde fået. Det var jo nemmere at bruge min makker som oversætter. Derfor blev min makker den

eneste, jeg snakkede med i dagligdagen, og det blev da lidt ensformigt i længden. Lokendra har omtrent samme uddannelse som mig: en bachelor i »biomedical engineering«. Han var faktisk bedre rustet til de tekniske opgaver, fordi hans uddannelse er mere praktisk orienteret.

En ny idé

Som en del af udsendelsen med EWH skal man lave et såkaldt *secondary project*. Her er det meningen, at man finder på en idé, som ikke bare handler om at reparere udstyr.

I en tilfældig samtale med jordemødre på barselsafdelingen hørte vi, at nyfødte børn lå med deres mødre i senge uden sengekanter, hvilket gjorde mødrene utrygge. Vi betalte derfor en lokal tømrer for at skære nogle påsættelige kanter i træ. Vi skrev endda »EWH 2018« på dem, så vores bidrag forhåbentlig vil blive husket i fremtiden.

At være udsendt med EWH har været en spændende oplevelse. At arbejde i et land, hvor meget lidt minder om det, man selv kommer fra, er i sig selv berigende. Klimaet, hospitalssystemet, hygiejneniveauet og manglen på medicinsk udstyr er bare få eksempler på ting, som er radikalt anderledes end i Danmark. Jeg vendte tilbage en oplevelse rigere - med større indblik i de udfordringer, der møder hospitaler i tredje verdenslande. Og ikke mindst: med endnu større værdsættelse af det danske hospitalssystem.

Fakta

- EWH er en international organisation, som står for planlægning og udsendelse af frivillige studerende til udsatte hospitaler i udviklingslande.
- Gennem den danske afdeling, EWH DTU, blev studerende i 2018 sendt til Nepal og Mongoliet.
- Deltagerne modtog tre ugers intensiv træning på DTU i grundlæggende teknisk arbejde som lodning, elektriske komponenter og sikkerhed.
- EWH var i 2018 til stede i Nepal på 12 hospitaler, hvor 223 stykker udstyr blev repareret til en samlet værdi af tre millioner kroner.
- Tilsvarende var EWH repræsenteret på syv hospitaler i Mongoliet, hvor 74 stykker udstyr blev repareret til en samlet værdi af én million kroner.
- EWH, DTU og de 15 udsendte studerende (11 til Nepal og fire til Mongoliet) takker for støtten fra Dansk Medicoteknisk Selskab